

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: Ing. M. B.
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 9. 2024, o starobním důchodu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž žalovaná rozhodla o námitkách žalobce proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 12. 4. 2024 o starobním důchodu. Žalovaná zcela změnila uvedené rozhodnutí tak, že podle ust. § 56 odst. 1 písm. e) a b) a podle § 36 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se s účinností od 16. 12. 2023 zvyšuje žalobci starobní důchod přiznaný podle § 31 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, starobní důchod činí 25 117 Kč měsíčně. Podle nařízení vlády č. 286/2023 Sb., se od 1. 1.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

2024 zvyšuje základní výměra starobního důchodu na 4 400 Kč, procentní výměra se nemění 21 077 Kč, celkem náleží 25 477 Kč měsíčně (výrok č. I.). Výrokem č. II žalovaná podle § 54 odst. 2 a § 37 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění ve znění s účinností od 1. 1. 2024 přiznala žalobci výplatu starobního důchodu náležejícího podle ust. § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Starobní důchod činí 25 477 Kč měsíčně.

2. Žalobce konstatoval, že rozhodnutím č. j. X ze dne 24. 11. 2023 mu byl přiznán starobní důchod ve výši 24 193 Kč ke dni 15. 7. 2023. Požádal o pozastavení výplaty starobního důchodu, který mu tak nebyl od 15. 7. 2023 vyplácen. Dne 27. 11. 2023 požádal o uvolnění výplaty dosud zastaveného starobního důchodu a jeho úpravu za dobu výkonu výdělečné činnosti ke dni 16. 12. 2023. Od 15. 7. 2023 do 15. 12. 2023 vykonával samostatnou výdělečnou činnost a tato doba mu měla být započtena do úpravy výše starobního důchodu. Žalovaná na jeho výzvy k dopočtu důchodu za výkon samostatné výdělečné činnosti reagovala vydáním rozhodnutím č. j. X ze dne 12. 4. 2024, v němž nedošlo podle zákona k dopočtu nového starobního důchodu, ale žalovaná opětovně vydala stejné rozhodnutí, které již bylo vydáno dne 24. 11. 2023 č. j. X. Dle žalobce toto rozhodnutí nemělo být vydáno, neboť potvrzovalo rozhodnutí ze dne 24. 11. 2023. Žalobce dále konstatoval, že proti tomuto rozhodnutí č. j. X ze dne 12. 4. 2024 musel z titulu opatrnosti podat námitky, neboť se domníval, že nabytím právní moci tohoto rozhodnutí by ztratil možnost zvýšení starobního důchodu za dobu výkonu samostatné výdělečné činnosti od 15. 7. 2023 do 15. 12. 2023. Na tyto námitky žalovaná reagovala vydáním žalobou napadeného rozhodnutí, jímž zvýšila starobní důchod od 16. 12. 2023 bez možnosti jeho výplaty za dobu od 16. 12. 2023 do 31. 12. 2023. Zároveň zvýšila základní výměru starobního důchodu podle nařízení vlády č. 286/2023 Sb. od 1. 1. 2024. Žalobce namítal, že tímto postupem ztratil možnost podat námitky a bránit se tak proti novému přepočtu starobního důchodu. Žalobce konstatoval, že žalovaná v odůvodnění tohoto rozhodnutí odkazuje v odstavci 9 na nový osobní list důchodového pojištění ze dne 6. 6. 2024. Ten mu však doručen nebyl a po jeho výzvě k doložení jej obdržel poštovní přepravou dne 7. 11. 2024. Z něho zjistil, že pro stanovení starobního důchodu se mu počítá doba od 15. 7. 2023 do 15. 12. 2023. Protože osobní list důchodového pojištění byl vystaven dne 6. 6. 2024, žalovaná tak potvrdila, že v době od 16. 12. 2023 do 31. 12. 2023 již nebyl účasten pojištění jako OSVČ. Takto vystavený osobní list důchodového pojištění je tak v rozporu se závěrem žalované v odstavci 14, kde žalovaná tvrdí, že byl po celý rok 2023 účasten pojištění jako OSVČ. Kdyby byl účasten pojištění jako OSVČ po celý rok 2023, byla by v osobním listu důchodového pojištění doba pojištění uvedena od 15. 7. 2023 do 31. 12. 2023, a nikoliv od 15. 7. 2023 do 15. 12. 2023. Žalobce namítal, že žalovaná tak sama přiznává, že v období od 16. 12. 2023 do 31. 12. 2023 již nebyl účasten pojištění jako OSVČ. Dle žalobce je napadené rozhodnutí zmatečné a nepřezkoumatelné.
3. Ve vztahu k výroku č. II žalobce vyslovil nesouhlas s výplatou starobního důchodu až od 1. 1. 2024. Poznamenal, že tímto výrokem bylo změněno prvostupňové rozhodnutí ze dne 12. 4. 2024, v němž výplata starobního důchodu byla přiznána již od 16. 12. 2023 (v rozhodnutí nesprávně uvedeno datum 6. 12. 2023). Tímto výrokem tak žalovaná rozhodla o vrácení starobního důchodu od 16. 12. 2023 do 31. 12. 2023. Žalovaná zároveň v odůvodnění rozhodnutí stroze uvedla, že podle výpisu z evidence OSVČ byl po celý rok 2023 účasten pojištění jako OSVČ. Žalobce namítal, že není zřejmé, v čem je spatřováno, že byl po celý rok 2023 účasten pojištění jako OSVČ. Žalovaná zároveň v odůvodnění

rozhodnutí sděluje, že již vyplacený doplatek důchodu za dobu od 16. 12. 2023 do 31. 12. 2023 bude zúčtován s nově vypočteným doplatkem důchodu. O jeho výši bude účastník řízení informován samostatným dokumentem. Žalovaná mu tak sdělila, že následně po tomto druhostupňovém rozhodnutí, jímž bylo změněno prvostupňové rozhodnutí ze dne 12. 4. 2024, bude vydáno další rozhodnutí, z něhož bude zřejmé, proč došlo ke změně výroku č. II. Namítal, že i tento výrok je zmatečný a nepřezkoumatelný. Poznamenal, že nemůže čekat na vydání prvostupňového rozhodnutí, které mu ozřejmí změnu výroku č. II, neboť mu běží lhůta soudního přezkumu. Poukázal dále na to, že žalovaná v odstavci 14 dále uvádí, že ke dni 16. 12. 2023 ještě nedosáhl důchodového věku podle § 37 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění a výplata starobního důchodu přiznaného podle § 31 citovaného zákona nenáležela. Žalobce k tomu uvedl, že od 16. 12. 2023 již nevykonával samostatnou výdělečnou činnost, přičemž podle § 31 je jeho důchodový věk 64 let a 4 měsíce. Podmínku podle § 31 odst. 1 písm. b) splnil, a to tím, že dosáhl 60 let a nechybělo mu víc jak 5 let. Vznikl mu tedy nárok na předčasný důchod, o tento si požádal a byl mu přiznán. Od 16. 12. 2023 již nevykonával samostatnou výdělečnou činnost, a tudíž mu měl být starobní důchod od 16. 12. 2023 i vyplácen.

4. Žalobce dále uvedl, že k závěru žalované, že podle výpisu z evidence OSVČ byl po celý rok 2023 účasten pojištění jako OSVČ, poukázal na § 9 odst. 6 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, podle něhož se samostatná výdělečná činnost považuje za vedlejší samostatnou výdělečnou činnost, pokud osobě samostatně výdělečně činné byl v kalendářním roce přiznán starobní důchod. Tento starobní důchod mu byl přiznán dne 15. 7. 2023 a zároveň nebyl účasten nemocenského pojištění. Nebyl účasten pojištění osoby samostatně výdělečně činné v období od 15. 7. 2023 do 15. 12. 2023 i podle § 10 odst. 2, kdy jeho příjem nedosáhl požadované výše (za rok 2023 vykázal ztrátu 61 405 Kč) a nebyl tedy účasten pojištění osoby samostatně výdělečně činné jako hlavní. Protože v období od 15. 7. 2023 do 15. 12. 2023 nadále provozoval činnost jako vedlejší a platil zálohy na důchodové pojištění, přihlásil se dobrovolně na pokyn zaměstnanců Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále dne 10. 1. 2024 k účasti na důchodovém pojištění na rok 2023. Pokud by tak neučinil, nemohla by mu být tato odpracovaná doba počítána do výpočtu starobního důchodu. Protože oficiální formulář České správy sociálního zabezpečení neumožňuje konkretizaci data (je možné se pouze přihlásit na celý rok), podepsal dobrovolnou přihlášku pro rok 2023. Tento den zároveň podal přehled o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2023, v němž uvedl, že od 16. 12. 2023 do 31. 12. 2023 již nebyl pojištěn jako OSVČ v hlavní činnosti. Tato skutečnost je uvedena i v příloze napadeného rozhodnutí, tedy že doba od 16. 12. 2023 již není odpracovaná.
5. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě navrhla zamítnutí žaloby. Žalovaná předně konstatovala, že rozhodnutím ze dne 16. 10. 2023 byl žalobci podle § 31 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění (dále jen „zdp“) přiznán od 15. 7. 2023 starobní důchod před dosažením důchodového věku ve výši 23 612 Kč měsíčně bez výplaty. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, ve kterých žádal o zhodnocení dalších dob pojištění. Žalovaná provedla přepočet důchodu a v námitkovém řízení bylo vydáno rozhodnutí č. j. X ze dne 24. 11. 2023, kterým byl žalobci přiznán od 15. 7. 2023 starobní důchod před dosažením důchodového věku ve výši 24 193 Kč měsíčně.
6. Následně podal žalobce žádost o úpravu starobního důchodu a uvolnění výplaty starobního důchodu od 16. 12. 2023. Na základě této žádosti bylo vydáno prvoinstanční rozhodnutí ze dne 12. 4. 2024, kterým byla přiznána výplata starobního důchodu ve výši

24 193 Kč měsíčně s tím, že od 1. 1. 2024 náleží 24 553 Kč měsíčně. Jako datum přiznání výplaty důchodu bylo v rozhodnutí uvedeno 6. 12. 2023. Jednalo se pouze o chybu v psaní, výpočet doplatku byl správně zpracován od 16. 12. 2023. V prvoinstančním rozhodnutí však nebyl proveden přepočít důchodu za dobu výkonu výdělečné činnosti po přiznání důchodu do přiznání výplaty důchodu.

7. V námitkách proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalobce nesouhlasil s výší důchodu ke dni přiznání výplaty, neboť od přiznání starobního důchodu dne 15. 7. 2023 do konce roku 2023 byl účasten pojištění jako OSVČ, podal již přehled příjmů a výdajů. Požadoval provedení výpočtu zvýšení v souladu s ustanovením § 36 odst. 2 zdp.
8. Žalovaná tedy na základě předloženého přehledu příjmů a výdajů OSVČ za rok 2023 provedla nejprve zhodnocení doby výdělečné činnosti od 15. 7. 2023 do 15. 12. 2023 celkem o 154 dnů, čímž se snížil počet dnů chybějících do dosažení důchodového věku ze 784 na 630 dnů. Výpočtový základ zjištěný pro přiznání důchodu se nemění, činí nadále 33 517 Kč. Dále žalovaná provedla výpočet nové výše starobního důchodu ke dni požadovaného přiznání výplaty důchodu, tj. ke dni 16. 12. 2023.
9. Vzhledem k tomu, že žalobci byl starobní důchod přiznán podle ustanovení § 31 odst. 1 písm. b) zdp a k požadovanému dni uvolnění výplaty starobního důchodu 16. 12. 2023 chybí žalobci do dosažení důchodového věku ještě 630 dnů, bylo správně použito krácení výše procentní výměry důchodu podle § 36 odst. 1 zdp, kdy za každých i započatých 90 kalendářních dnů z doby ode dne, od kterého se přiznává výplata starobního důchodu, do dosažení důchodového věku, je za období prvních 360 kalendářních dnů procentní výměra snižována o 0,9 % výpočtového základu, od 361. dne do 720. dne je procentní výměra snižována o 1,2 % výpočtového základu. U žalobce tedy za prvních 360 dnů došlo ke snížení procentní výměry o 3,6 % výpočtového základu 33 517 Kč ($360:90=4$ bloky po 90 dnech, tj. $4 \times 0,9\%=3,6\%$), což činí 1.206 Kč. Za dalších 270 dnů činí snížení procentní výměry 3,6 % výpočtového základu ($270:90=3$ bloky po 90 dnech, tj. $3 \times 1,2\%=3,6\%$), což činí 1 206 Kč. Výsledná výše procentní výměry důchodu tedy nově činí 20 212 Kč ($22\,624 - 2\,412 = 20\,212$).
10. Takto stanovená výše procentní výměry byla dále zvýšena podle § 67ca odst. 1 písm. a) o 2,3 %, tj. o 465 Kč a podle § 67ca odst. 1 písm. b) o částku 400 Kč, takže činila 21 077 Kč. Spolu se základní výměrou ve výši 4 040 Kč starobní důchod ke dni požadovaného přiznání výplaty, tj. ke dni 16. 12. 2023, činil 25 117 Kč měsíčně. Od 1. 1. 2024 činí základní výměra důchodu 4 400 Kč, procentní výměra se neměnila, takže činí 21 077 Kč, takže ke dni přiznání výplaty, tj. k 1. 1. 2024 činí starobní důchod celkem 25 477 Kč měsíčně. Dle žalované nový výpočet důchodu žalobce byl proveden v souladu se zákonem o důchodovém pojištění, standardním způsobem a ve správné výši.
11. Žalovaná dále uvedla, že v průběhu námitkového řízení byly zjištěny nové skutečnosti, proto žalovaná v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, změnila prvoinstanční rozhodnutí ze dne 12. 4. 2024 tak, že ve výroku č. I napadeného rozhodnutí zcela změnila rozhodnutí č. j. X ze dne 12. 4. 2024 tak, že v souladu s ustanovením § 56 odst. 1 písm. e) a b) zdp a podle ustanovení § 36 odst. 2 zdp od 16. 12. 2023 zvýšila starobní důchod přiznaný žalobci podle § 31 odst. 1 písm. b) zdp na 25 117 Kč měsíčně. Po valorizaci základní výměry podle nařízení vlády č. 286/2023 Sb. na 4 400 Kč se žalobci od 1. 1. 2024 zvýšil starobní důchod na 25 477 Kč měsíčně.

12. K výroku č. II. napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že jí přiznala žalobci výplatu starobního důchodu náležejícího podle ustanovení § 31 zdp ve výši 25 477 Kč měsíčně s účinností od 1. 1. 2024. Podle žaloby OLDP ze dne 6. 6. 2024 potvrzuje, že v době od 16. 12. 2023 do 31. 12. 2023 žalobce již nebyl účasten pojištění jako OSVČ. Kdyby byl žalobce účasten pojištění jako OSVČ po celý rok 2023, byla by v OLDP doba pojištění uvedena od 15. 7. 2023 do 31. 12. 2023.
13. K námitce žalobce, že nesouhlasí s výplatou starobního důchodu až od 1. 1. 2024, s tím, že od 16. 12. 2023 již nevykonával samostatnou výdělečnou činnost, a tudíž mu měl být starobní důchod od 16. 12. 2023 i vyplácen, žalovaná uvedla, že výrok č. II napadeného rozhodnutí, kterým je výplata starobního důchodu žalobci přiznána až od 1. 1. 2024, nikoliv od požadovaného data 16. 12. 2023, odůvodňuje závěrem, že podle výpisu z evidence OSVČ byl žalobce po celý rok 2023 účasten pojištění jako OSVČ a protože ke dni 16. 12. 2023 žalobce ještě nedosáhl důchodového věku, podle ustanovení § 37 odst. 2 zdp výplata starobního důchodu přiznaného podle ustanovení § 31 zdp nenáležela.
14. Žalovaná dále poznamenala, že v poslední větě odstavce 14 odůvodnění napadeného rozhodnutí byl žalobce upozorněn na to, že již vyplacený doplatek důchodu za dobu od 16. 12. 2023 do 31. 12. 2023 bude zúčtován s nově vypočteným doplatkem důchodu a že o jeho výši bude informován samostatným dokumentem. Tímto dokumentem bylo rozhodnutí č. j. X ze dne 11. 10. 2024 uložila žalovaná žalobci povinnost vrátit přeplatek na starobním důchodu ve výši 12 726 Kč, který vznikl za období 1. 12. 2023 do 31. 12. 2023. Podle § 115a odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb. se zúčtovala část přeplatku s doplatkem na starobním důchodu ve výši 9 575 náležejícím žalobci na podkladě rozhodnutí žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 11. 9. 2024, čj. X. Žalobci tak byla uložena povinnost vrátit zbývajících část uvedeného přeplatku ve výši 3 151 Kč do 8 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
15. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 22. 10. 2024 námitky, v nichž nesouhlasil s uložením povinnosti vrátit přeplatek na starobním důchodu. V uvedené době, tedy od 1. 12. 2023 do 31. 12. 2023, byl důchodově pojištěn, ale na základě přihlášky k dobrovolné účasti na důchodovém pojištění podle ustanovení § 10 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Činnost OSVČ v prosinci 2023 byla vykonávána v rozsahu, který nezakládá povinnou účast na důchodovém pojištění. Žádal proto o zrušení rozhodnutí, protože žádný přeplatek nevznikl. Při posuzování podkladů v rámci námitkového řízení bylo zjištěno, že žalobce jako OSVČ měl povinnou účast na důchodovém pojištění pouze v období od 1. 1. 2023 do 30. 11. 2023. Od 1. 12. 2023, kdy mu byla od 16. 12. 2023 přiznána výplata starobního důchodu před dosažením důchodového věku, vykonával SVČ pouze jako vedlejší činnost. V posuzovaném období, tedy od 16. 12. 2023 do 31. 12. 2023, kdy žalobce již pobíral předčasný důchod, povinná účast na důchodovém pojištění nevznikla. Žalobce se pouze po podání přehledu za rok 2023 přihlásil k dobrovolné účasti na pojištění. Je tedy zřejmé, že ke vzniku přeplatku nedošlo. Proto bylo v řízení o námitkách dne 19. 11. 2024 vydáno rozhodnutí č. j. X o tom, že rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 11. 10. 2024 o povinnosti vrátit přeplatek na starobním důchodu žalobce za období od 16. 12. 2023 do 31. 12. 2023 se ruší a řízení o přeplatku se zastavuje.
16. V replice k vyjádření žalované žalobce uvedl, že žalovanou následně vydaná rozhodnutí ze dne 19. 11. 2024 č. j. X a ze dne 11. 10. 2024 č. j. X nemají žádný vliv na žalobou napadené

rozhodnutí ze dne 11. 9. 2024 č. j. X, které je nadále platné a pravomocné. Žalobou napadené rozhodnutí nebylo žalovanou zrušeno. Jedinou možností obrany proti tomuto rozhodnutí tak bylo podání žaloby, což učinil. Vydání jiných rozhodnutí žalovanou nemají vliv na žalobou napadené rozhodnutí. Žalobce rovněž uvedl, že nadále je mu žalovanou částečně zadržován starobní důchod od 16. 12. 2023. Jiný důchod je mu vyplácen až od 11. 11. 2024. Žalovaná tak nadále zadržuje poměrnou část starobního důchodu, na který mu vznikl nárok za dobu od 16. 12. 2023 do 10. 11. 2024.

17. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů včetně zákonnosti správního řízení, které předcházelo jeho vydání dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.
18. Ze správního spisu soud zjistil k datu vydání napadeného rozhodnutí následující skutečnosti. Dne 3. 7. 2023 žalobce podal žádost o starobní důchod před dosažením důchodového věku s tím, že jeho výplatu od tohoto data nežádá. Rozhodnutím ze dne 16. 10. 2023 byl žalobci podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, přiznán starobní důchod od 15. 7. 2023, starobní důchod činí 23 612 Kč měsíčně. Výplata starobního důchodu přiznaného od 15. 7. 2023 nenáleží. Nedílnou součástí rozhodnutí je připojený osobní list důchodového pojištění. Proti tomuto rozhodnutí žalobce dne 23. 10. 2023 podal námitky, jejichž obsahem je žádost o zhodnocení dalších dob pojištění. O námitkách žalovaná rozhodla 24. 11. 2023 pod č. j. X a rozhodnutí ČSSZ ze dne 16. 10. 2023 č. j. X změnila tak, že žalobci podle § 31 zákona o důchodovém pojištění přiznává od 15. 7. 2023 starobní důchod před dosažením důchodového věku ve výši 24 193 Kč měsíčně. Výplata starobního důchodu přiznaného od 15. 7. 2023 nenáleží. Dne 27. 11. 2023 žalobce požádal o úpravu starobního důchodu a uvolnění výplaty starobního důchodu od 16. 12. 2023. O této žádosti bylo žalovanou rozhodnuto dne 12. 4. 2024. Rozhodnutím č. j. X byla žalobci podle § 54 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů přiznána od 6. 12. 2023 (správně od 16. 12. 2023) výplata starobního důchodu náležejícího dle § 31 zákona o důchodovém pojištění ve výši 24 193 Kč měsíčně s tím, že podle nařízení vlády č. 286/2003 se od 1. 1. 2024 zvyšuje základní výměra starobního důchodu na 4 400 Kč měsíčně, procentní výměra starobního důchodu se nezvyšuje a náleží nadále ve výši 20 153 Kč měsíčně, celkem od 1. 1. 2024 náleží 24 553 Kč měsíčně. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž uváděl, že vykonával samostatně výdělečnou činnost jako hlavní v období od 15. 7. 2023 do 15. 12. 2023 včetně a tato doba mu není ve výpočtu důchodu zohledněna. Dále uvedl, že dne 10. 1. 2024 podal přehled o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2023, dále konstatoval, že v žádném případě nepožádal o přiznání výplaty starobního důchodu dne 6. 12. 2023, jak je uvedeno v rozhodnutí, ale tuto žádost podal již dne 27. 10. 2023 a odkazoval na žádost ze dne 27. 11. 2023 o uvolnění, úpravu starobního důchodu, která je přílohou těchto námitek, přičemž v této žádosti ze dne 27. 11. 2023 je údaj o tom, že žalobce žádost o uvolnění/úpravu starobního důchodu požaduje od 16. 12. 2023. Přílohou námitek je rovněž přihláška žalobce ze dne 10. 1. 2024 k účasti na důchodovém pojištění na rok 2023 a přehled o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2023 ze dne 10. 1. 2024, v němž žalobce uvedl, že v roce 2023 vykonával samostatnou výdělečnou

činnost jako hlavní po dobu 12 měsíců. Přehled obsahuje údaj OSSZ o počtu měsíců, v nichž je OSVČ považována za hlavní 11 měsíců a 1 měsíc jako vedlejší.

19. Součástí správního spisu je výpis z evidence OSVČ, podle něhož po celý rok 2023 byl žalobce účasten pojištění jako OSVČ.
20. K žalobním námitkám krajský soud předně konstatuje, že na základě žádosti žalobce ze dne 3. 7. 2023 mu byl v souladu s ust. § 31 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění přiznán od 15. 7. 2023 starobní důchod před dosažením důchodového věku. Dne 27. 11. 2023 žalobce podal žádost o úpravu starobního důchodu a uvolnění výplaty starobního důchodu od 16. 12. 2023. Na základě této žádosti bylo vydáno Českou správou sociálního zabezpečení rozhodnutí ze dne 12. 4. 2024 č. j. X, kterým byla žalobci ode dne 16. 12. 2023 (v rozhodnutí je nesprávně uvedeno datum 6. 12. 2023) výplata starobního důchodu náležejícího dle § 31 zákona o důchodovém pojištění ve výši 24 193 Kč měsíčně s tím, že podle nařízení vlády č. 286/2023 se od 1. 1. 2024 zvyšuje a celkem od 1. 1. 2024 náleží 24 553 Kč měsíčně. Podle ust. § 37 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, výplata starobního důchodu, na který vznikl nárok podle § 31, nenáleží do dosažení důchodového věku, pokud je vykonávána výdělečná činnost nebo je poskytována podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci; ode dne dosažení důchodového věku se posuzují podmínky pro výplatu starobního důchodu obdobně podle odstavce 1. Z výše citovaného obsahu správního spisu plyne, že žalobce požadoval přiznání důchodu ke dni 16. 12. 2023. Jestliže žalovaná výrokem II změnila prvostupňové rozhodnutí a výplatu starobního důchodu přiznala žalobci nikoliv od data 16. 12. 2023, jak požadoval, nýbrž až od 1. 1. 2024, postupovala v souladu s citovaným § 37 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, neboť ke dni 16. 12. 2023 žalobce ještě nedosáhl důchodového věku (ke dni 16. 12. 2023 žalobci scházelo do dosažení důchodového věku ještě 630 dnů, což žalobce nerozporuje, přičemž toto zjištění uvedené v napadeném rozhodnutí koresponduje s obsahem správního spisu a je správné) a po celý rok 2023 byl žalobce účasten pojištění jako osoba samostatně výdělečně činná, jak bylo zjištěno z výpisu z evidence OSVČ. Je pravdou, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná poznamenala, že již vyplacený doplatek důchodu za dobu od 16. 12. 2023 do 31. 12. 2023 bude zúčtován s nově vypočteným doplatkem důchodu a současně uvedla, že o jeho výši bude žalobce informován samostatným dokumentem. Soud nesouhlasí s žalobní námitkou žalobce, že výrokem napadeného rozhodnutí žalovaná rozhodla o vrácení starobního důchodu za dobu od 16. 12. 2023 do 31. 12. 2023. Žalobou napadené rozhodnutí žádný výrok o povinnosti žalobce vrátit starobní důchod za dobu od 16. 12. 2023 do 31. 12. 2023 neobsahuje. Pouze v odůvodnění rozhodnutí je výše uvedená poznámka žalované o zúčtování vyplaceného doplatku důchodu od 16. 12. 2023 do 31. 12. 2023 v samostatném dokumentu – rozhodnutí. K žalobním námitkám žalobce o zmatečnosti a nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí jako celku, resp. výroků, soud zdůrazňuje, že výrokem č. I žalovaná změnila rozhodnutí prvostupňové, a to tak, že s účinností od 16. 12. 2023 zvýšila starobní důchod přiznaný podle § 31 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť v průběhu námitkového řízení zjistila nové skutečnosti, přičemž na základě předloženého přehledu příjmů a výdajů OSVČ za rok 2023 provedla zhodnocení doby výdělečné činnosti od 15. 7. 2023 do 15. 12. 2023, tedy celkem o 154 dnů, čímž se snížil počet dnů chybějících do dosažení důchodového věku ze 784 na 630 dnů a provedla výpočet nové výše starobního důchodu ke dni požadovaného přiznání výplaty důchodu, tj. ke dni 16. 12. 2023, přičemž

v podrobnostech soud odkazuje na správný výpočet nové výše starobního důchodu, jak je uveden podrobně v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalovaná postupovala správně a soud se ztotožňuje se závěry žalované. I tento postup žalované byl v souladu se zákonem, konkrétně s ust. § 56 odst. 1 písm. e) zákona o důchodovém pojištění v rozhodném znění, podle něhož zjistí-li se, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písm. b) nebo c). Podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení se na řízení o námitkách, na rozhodnutí o námitkách vztahuje správní řád, konkrétně pak ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti. O tyto dva případy v posuzované věci nejde a pokud tedy žalovaná jako odvolací správní orgán v řízení o námitkách zjistila, že napadené prvostupňové rozhodnutí je nesprávné, provedla jeho změnu specifikovanou ve výrocích č. I a č. II. V napadeném rozhodnutí žalovaná zřetelně a jasně specifikovala, které skutečnosti vzala za podklad svého rozhodnutí, podle kterých právních norem rozhodla a jakými úvahami se řídila při hodnocení jednotlivých podkladů. Žalovaná se rovněž vypořádala se všemi námitkami, které žalobce uplatnil. Soud považuje rozhodnutí žalované o námitkách za přezkoumatelné a zákonné. Krajský soud uzavírá, že se zcela ztotožňuje se závěry žalované, jak jsou vyjádřeny v napadeném rozhodnutí, a proto dále v podrobnostech na odůvodnění rozhodnutí žalované odkazuje.

21. Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. ji soud zamítl.
22. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalované dle § 60 odst. 2 s.ř.s. náhrada nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 29. 8. 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.